

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814203672
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814203672.2

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: SWAN, a.s., Borská 6, 841 04 Bratislava, IČO: 35 680 202, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: L. D., O.. XX.XX.XXXX, L. XXX/XX, XXX XX X. O. Z., zastúpeného opatrovníčkou: W. D., F. Z. D. F. X. O. Z., o zaplatenie 247,99 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 77,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15,49 eur od 17.11.2011 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,50 eur od 17.12.2011 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,50 eur od 17.01.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,50 eur od 17.02.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,50 eur od 16.03.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 247,99 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalovaný uzavrel na základe objednávky so žalobcom Zmluvu o pripojení ADSL zo dňa 03.05.2011 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytoval žalovanému verejnú elektronickú komunikačnú službu v zmysle dojednaných podmienok. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli Všeobecné podmienky na poskytovanie služby ADSL spoločnosti SWAN, a.s., (ďalej aj „OP“) a objednávka služby aDSL č. 1. Za poskytnuté služby žalobca fakturoval žalovanému za poskytnuté služby sumu 248,00 eur. Žalovaný žalobcovi čiastočne uhradil sumu 0,01 eur.

Súd dňa 19.05.2014 vydal platobný rozkaz v znení návrhu žalobcu. Keďže sa platobný rozkaz žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, súd uznesením č. k. 11C/52/2014-42 zo dňa 14.07.2014 platobný rozkaz zrušil a uznesením č. k. 11C/52/2014-43 ustanovil žalovanému opatrovníčku.

Opatrovníčka žalovaného uviedla, že vec necháva na zvážení súdu na základe predložených listinných dôkazov a z opatrnosti vzniesla námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o pripojení ADSL č. DSL-438-0511-26, Objednávkou služby aDSL k zmluve, Všeobecnými podmienkami na poskytovanie služby ADSL spoločnosti SWAN a.s., odovzdávacím protokolom, faktúrou č. 1111106028, 1111208164, 1120106210, 1120212305, č. 1120304267, č.

1121036835, odstúpením od zmluvy zo dňa 14.11.2012, pokusom o zmier zo dňa 25.03.2014, správami o pobyte žalovaného, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Podľa Zmluvy o pripojení č. DSL-438-0511-26 zo dňa 10.08.2011 žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, verejnú elektronickú komunikačnú službu SWAN a žalovaný sa zaviazal platiť za využívanie tejto služby. Presná špecifikácia služby, tarifa a údaje o koncovom bode sú uvedené v Objednávke služby, ktorá tvorí prílohu tejto zmluvy. Podľa čl. 2 bodu 2.1 tejto zmluvy, sa táto zmluva uzatvára na dobu určitú s dobou viazanosti 18 mesiacov odo dňa jej účinnosti. Po uplynutí doby viazanosti sa doba platnosti zmení automaticky na dobu neurčitú.

Podľa článku 2. bodu 2.2 tejto zmluvy, platnosť zmluvy je možné ukončiť odstúpením od tejto zmluvy podľa príslušných ustanovení Všeobecných podmienok.

Podľa objednávky služby aDSL k zmluve č. DSL-438-0511-26 zo dňa 10.08.2011 žalobca poskytol žalovanému službu Flat Basic za mesačný poplatok vo výške 15,50 eur s DPH.

Podľa čl. 2 bodu 2.1 Všeobecných podmienok na poskytovanie služby ADSL spoločnosti SWAN a.s., (Ďalej len „VP“), je ADSL telekomunikačná dátová služba, prostredníctvom ktorej je účastníkovi realizovaný plnohodnotný prístup do siete internet s priepustnosťou dát v kbit/s. Poskytovanie služby je podmienené prístupom do siete SWAN, ktoré je realizované napr. prostredníctvom inej VTS, prípadne rádiového spoja a pod. Služba je spoplatňovaná na základe platného cenníka, ktorý SWAN zverejňuje vo svojom obchodnom zastúpení.

Podľa čl. 4 bodu 4.1 VP, účastník je povinný platiť cenu za zriadenie pripojenia ako aj všetky súvisiace náklady a uhrádzať cenu za využívanie služieb v súlade so Zmluvou a cenníkom, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 7 bodu 7.1 VP, ceny služieb sú dohodnuté v súlade s platným zákonom o cenách a sú uvedené a účtované podľa platného cenníka, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Pre určenie výšky ceny poskytnutých služieb účastníkovi je rozhodujúci odpočet poskytnutých služieb účastníkovi podľa evidencie v informačnom systéme spoločnosti SWAN.

Podľa čl. 7 bodu 7.5 VP, cenu služieb vyúčtuje spoločnosť SWAN účastníkovi prostredníctvom faktúry, ktorá je daňovým dokladom. Splatnosť faktúry je v lehote 14 dní od vystavenia faktúry účastníkovi.

Podľa čl. 10 bodu 10.2 VP, v prípade, ak účastník vykoná právny úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy v období viazanosti, ktorý je v rozpore s ustanoveniami zmluvy alebo VP a prestane plniť povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení zmluvy alebo v prípade, ak spoločnosť SWAN odstúpi od zmluvy z dôvodov uvedených v bode 12.5 VP, má spoločnosť SWAN nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške sumy, ktorá sa určuje nasledujúcim spôsobom: celkový mesačný poplatok za služby vynásobený počtom mesiacov, ktoré zostávajú do konca dohodnutej doby viazanosti.

Podľa čl. 12 bodu 12.2 VP, zmluva zaniká odstúpením od zmluvy.

Podľa čl. 12 bodu 12.4 VP, spoločnosť SWAN môže odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatí cenu za službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa odovzdávacieho protokolu zo dňa 12.08.2011 žalobca odovzdal žalovanému modem GLitel GT-318RI.

Faktúrami č. 1111106028, č. 1111208164, č. 1120106210, č. 1120212305 a č. 1120304267 žalobca vyfakturoval jednotlivými faktúrami žalovanému spolu sumu 77,50 eur za poskytnutie služby FLAT Basic 2560/256.

Faktúrou č. 1121036835 zo dňa 29.10.2012 žalobca vyfakturoval žalovanému sumu 170,50 eur ako zmluvnú pokutu 04/2012-02/2013.

Listom zo dňa 14.11.2012 žalobca oznámil žalovanému, že v zmysle čl. 12, bod 12.5 písm. b) VP odstupuje o zmluvy. Zároveň žalobca vyzval žalovaného, aby bezodkladne uhradil všetky svoje záväzky voči spoločnosti SWAN, ktoré ku dňu 14.11.2012 predstavujú celkom 247,99 eur.

Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pripojení ADSL a následne dodatok k nej. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok a to neuhradením cien poskytnutých služieb a poplatkov za obdobie od 10/2012 až 08/2012, ktoré mu boli zo strany žalobcu vyfakturované jednotlivými vyššie uvedenými faktúrami. Celkovo výška pohľadávky žalobcu z titulu neuhradenia v zmysle vystavených častí faktúr bola vo výške 77,50 eur, tak ako to žalobca uvádza v podanom návrhu. Žalovaný bol zo strany žalobcu vyzvaný na dobrovoľné plnenie. Žalovaný na výzvu reagoval čiastočnou

úhradou vo výške 0,01 eur. Podľa predložených faktúr žalovaný neuhradil sumu vo výške 247,99 eur. Žalobca si však v konaní uplatnil titulom neuhradených služieb sumu 77,49 eur a titulom zmluvnej pokuty sumu 170,00 eur.

Súd považoval nárok žalobcu v časti neuhradených služieb t.j. 77,49 eur za dôvodný a preto súd návrhu žalobcu v tejto časti vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Žalovaný tým, že nezaplatil cenu za poskytnuté služby v čase splatnosti jednotlivých faktúr, teda do 16.11.2011, 16.12.2011, 16.01.2012, 16.02.2012, 15.03.2012, dostal sa dňom nasledujúcim po uplynutí týchto lehôt, do omeškania. Nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých faktúr vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením bola 1,25 % ročne pri faktúre č. 1111106028 a pri ostatných faktúrach 0,75 %. Výška úrokov z omeškania ku dňu 17.11.2011 bola teda 9,25 % ročne a ku dňu 17.12.2011, 17.01.2012, 17.02.2012, 16.03.2012 bola 8,75 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V danej právnej veci bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť,

aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja Všeobecných podmienok na poskytovanie služby ADSL spoločnosti SWAN, a.s., ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení ADSL. Dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom v tomto prípade žalovaný neovplyvňuje, a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné podmienky. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všeobecných podmienkach a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty.

Súd pri svojom rozhodovaní prihliadal aj k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby, k okolnostiam zmluvy. Za relevantnú treba považovať aj tú skutočnosť, že zmluvná pokuta má zohľadňovať zľavnenú cenu telefónu a v prípade predčasného ukončenia garantovať návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy pri odpredaji zariadenia. Zmluvná pokuta má však aj iný a to nežiaduci rozmer. Zmluvná pokuta neprimerane ukracuje spotrebiteľa.

V danej právnej veci si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb. Teda žalobcovi v situácii, keď žalovaný sa zaviazal platiť pravidelne mesačne paušálny poplatok vo výške 15,50 eur, vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 170,00 eur, čo vo vzťahu k tomuto mesačnému poplatku predstavuje 10,97-násobok. Zmluvná pokuta dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení ho zaviazovala k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda minimálne 18 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované navrhovateľom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere navrhovateľ nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením

povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

V článku 10 bodu 10.2 Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Do pozornosti súd tiež dáva žalobcovi, že dotknutá zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty, už bola súdom určená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti ako celku. Cieľom tohto určenia bolo, aby sa žalobca zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu ku všetkým spotrebiteľom, na ktorých majú takto dojednané zmluvné podmienky priamy dosah a môžu ich rovnako poškodiť (rozsudky Krajského súdu v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 6Co/91/2011, 6Co/44/2012, 19Co/30/2012).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná, a preto neplatná.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

S ohľadom na vyššie uvedené súd vyhodnotil zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Súd preto návrh žalobcu v časti nároku na zaplatenie pokuty vo výške 170,00 eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd návrhu v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumy vo výške 77,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15,49 eur od 17.11.2011 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,50 eur od 17.12.2011 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,50 eur od 17.01.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,50 eur od 17.02.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,50 eur od 16.03.2012 do zaplatenia vyhovel a vo zvyšnej časti návrhu, t.j. ohľadom sumy 170,00 eur žalobu zamietol.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V predmetnej veci mal po prepočte pomeru úspechu a neúspechu žalobca úspech vo výške 31% ($77,49/247,99 \times 100 = 31,25$) a neúspech vo výške 69 % ($100-31 = 69$ %).

Úspešnejšiemu žalovanému, tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38 % (po odrátaní neúspechu žalovaného od jeho úspechu). Keďže žalovanému zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplývajú a žiadne si ani nevyčísľil, súd trovy konania žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.